

drevne skibes anløb af dansk havn — kan det dog være naturligt at overlade udarbejdelsen af omegnsbeskrivelsen eller dele deraf til de danske myndigheder, der formentlig bedre vil være i stand til at fremskaffe relevante oplysninger til brug herfor.

Stk. 5 hjemler undervisningsministeren adgang til at opstille detaljerede regler for størrelsen af det gebyr, tidspunkt for dets erlæggelse etc., som ansøger skal betale for myndighedernes behandling af hver enkelt ansøgning, og udøvelse af tilsynet. Gebyrets størrelse tænkes afpasset efter omfanget af myndighedernes arbejde med den enkelte sag og vil blive fastsat således, så myndighedernes udgifter søges dækket.

Til § 5.

Paragraffen svarer i alt væsentligt til 1962-lovens § 5, stk. 2, 3 og 4, jfr. bemærkningerne hertil i betænkning nr. 286 af 1961, side 28.

Ligesom tilladelser ikke vil blive givet, hvor det skønnes betænkeligt af hensyn til sikkerheden eller andre væsentlige, almene interesser, jfr. § 2, stk. 2, vil enhver meddelt tilladelse blive givet på sådanne vilkår, at sikkerheden og de nævnte interesser tilgodeses. Som anført foran i de almindelige bemærkninger under punkt 2 for pladsansøgningens vedkommende, vil de nukleare sikkerhedsmyndigheder i deres indstilling i forbindelse med enhver ansøgning opstille vilkår, der sikrer, at anlæg opføres og drives — og transporter gennemføres — i nøje overensstemmelse med de krav, der er lagt til grund for vurderingen af ansøgningen. For anlægs vedkommende vil sådanne krav og vilkår eksempelvis omfatte udarbejdelse af en beredskabsplan for selve anlægget, (beredskabsplan for den omboende befolkning i tilfælde af nukleart uheld på anlægget skal derimod udarbejdes af miljøstyrelsen i henhold til 1963-bekendtgørelsen med senere ændring), etablering af særlige anlæg til opbevaring af radioaktivt affald, udarbejdelse af planer for borttransport af radioaktivt affald, herunder brugte brændselselementer, tegning af lovpligtig forsikring i overensstemmelse med lov nr. 332 af 19. juni 1974 om erstatning for atomskader (nukleare skader). Som et vilkår vil tilladelser også kunne tidsbegrænses.

Som et væsentligt vilkår fremhæver stk. 1, at der kan stilles krav om særlige foranstaltninger med henblik på et anlægs nedlæggelse.

Til § 6.

Bortset fra en redaktionel ændring (jfr. punkt 2 „tilsidesættelse af stillede vilkår“ mod tidligere „væsentlig eller gentagen tilsidesættelse af opstillede vilkår“) er paragraffen uændret i forhold til § 6 i

1962-loven om nukleare anlæg, jfr. bemærkningerne dertil som anført i betænkning (nr. 286 af 1961) til nævnte lov, side 26-27.

Til § 7.

Paragraffen giver de nærmere bestemmelser for atomenergikommisionens og sundhedsstyrelsens arbejde med ansøgningen og udøvelsen af tilsyn. Disse myndigheder har allerede ifølge 1962-loven (§ 7) tilsynsmyndigheden ved opførelsen og driften af nukleare anlæg, jfr. bemærkningerne til nævnte § 7 i betænkning nr. 286 af 1961, side 74, sammenholdt med side 29.

Denne tilsynsmyndighed, der retter sig mod alle de af § 1 omfattede anlæg, er også en naturlig følge af, at de to myndigheder i henhold til § 4, 1. stk., behandler de nukleare sikkerhedsspørgsmål i forbindelse med indgivne ansøgninger og afgiver indstilling herom til undervisningsministeren.

Til styrkelse af tilsynet er hjemlet ret for tilsynsmyndighederne til at foretage inspektioner, efter syn m. v. såvel på det pågældende anlægs område, herunder i anlæggets bygninger, som hos anlæggets leverandører, f.eks. leverandører af reaktorer og vigtige komponenter, hvor viden om projektering, fremstilling og fremstillingskontrol er af afgørende betydning for sikkerhedsmyndighedernes bedømmelse af den endelige ansøgning. Under henvisning til denne bestemmelse bør også ansøgeren i sine forhandlinger med de respektive leverandører understrege sine krav vedrørende det ordrede materiale m. v., der hos leverandørerne må forventes nøje overvåget af danske myndigheder, bl.a. som betingelse for godkendelse af den enkelte leverances kvalitet.

Stk. 2 sikrer ret til at indbringe sikkerhedsmyndighedernes forskellige afgørelser, pålæg m. v. — hjemlet enten direkte i loven eller i kraft af en dem administrativt delegeret kompetence — for undervisningsministeren til endelig afgørelse. Det erindres i denne forbindelse, at sikkerhedsmyndighedernes krav kan — og ifølge sagens natur må — være vidtgående, jfr. således at brugen af anlægget i påtrængende tilfælde af sikkerhedsmæssige grunde kan forlanges standset, jfr. stk. 1. Selv i sådanne tilfælde har afgørelsens indbringelse for ministeren dog ikke opsættende virkning, da dette vil kunne forskertse det sikkerhedshensyn, der ligger til grund for den af sikkerhedsmyndighederne truffne afgørelse.

Stk. 3 svarer til 1962-lovens § 7, stk. 3, idet dog tilsynet med de i § 1, nr. 3, nævnte transporter er tilføjjet. For transporternes vedkommende må det anses for hensigtsmæssigt at fastlægge en passende enkel procedure i betragtning af, at der allerede ved